



בש"פ 8390/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8390/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העותר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971

תאריך הישיבה: י"ז בשבט התש"פ (9.2.2020)

בשם העותר: עו"ד אריאל עטרי; עו"ד עדי קידר

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

החלטה

עתירה לגילוי ראייה חסויה, לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. העותר מבקש להורות למשיבה לגלות את החומר החסוי שבתיק, אשר כלול בתעודת החיסיון. בשלב ראשון ביקש העותר להורות על העברת רשימת החומר החסוי, ובעניין זה מיקד את טענותיו, אם כי עתירתו מכוונת גם כלפי החומר החסוי כולו (סעיף 20 לעתירה).

העותר הואשם בהריגה בנסיבות טרור; בידייו אבן לעבר כלי תחבורה בנסיבות מחמירות, בנסיבות מעשה טרור;



ובחבלה במזיד ברכב בנסיבות מעשה טרור.

ביום 23.5.2019 חתם ראש הממשלה ומ"מ שר הבטחון על תעודה בדבר ראיות חסויות, ולפיה מסירת ראיות ופרטי מידע הנוגעים לעותר בכתב האישום שהוגש נגדו, אשר נאספו או שנרשמו בידי שב"כ וסווגו כחומר חקירה, שלגביו עומדת לעותר זכות עיון לפני סעיף 74(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982, עלולה לפגוע בבטחון המדינה. החיסיון חל גם על רשימת החומר והמידע אשר חוסים תחת התעודה, הכל לפי האמור בה (נספח ב' לעתירה).

נימוקי העתירה שבכתב התמקדו במסגרת הנורמטיבית. בטיעון בעל-פה, בעקבות פראפרזה עדכנית שקיבל מאת ב"כ המשיבה, מיקד ב"כ העותר את דבריו בעיקר ביחס לאמור בסעיפים 4 ו-5 לפראפרזה, ביקש מידע מרבי לגבי האמור בהם, תאריכים, נסיבות, דרך הקליטה ושאר פרטים. סוגיית ה-D.N.A. צפויה להיות מרכזית במהלך המשפט, לדברי ב"כ העותר, אם כי חשיבותה לצורך העתירה דנן – פחותה.

ב"כ המשיבה טענה על חשיבות סוגיית ה-D.N.A., ועל כך שגם לאורה נבדק החומר החסוי כולו בדקדקנות. כמקובל בעתירות כגון דא, ומחמת פערי המידע בין התביעה להגנה, לא צמצמה ב"כ המשיבה את עצמה רק לבקשת ההגנה. כפי שנעשה בדרך כלל, נעשה גם בעניין דנן, בדיקה של כל מסמך וכל מילה בחומר החסוי. בדיקה זו הביאה לעדכון הפראפרזה, לדברי ב"כ המשיבה, אך לא עוד; שאר החומר החסוי אינו חיוני להגנה. ב"כ המשיבה טענה טענות נוספות בשלב הדיון במעמד צד אחד, בדלתיים סגורות, סקרה מהלכי חקירה, השיבה לשאלות, הפנתה והגישה לעיוני חומר חקירה חסוי, בליווי הסבר. החומר כולו הועבר אלי בגמר הדיון.

חרף אותו פיצול בדיון שביקש ב"כ העותר, עיינתי בחומר כולו, משום שכך נדרש לצורך הכרעה לגבי רשימת החומר החסוי (מה גם שכאמור, בסעיף 20 לעתירה, ביקש העותר להורות על גילוי החומר כולו). בחנתי את התועלת להגנת העותר, האם מדובר בראיה חיונית להגנתו, לפי האמור בסעיף 44 הנ"ל ובהתאם להלכה הפסוקה (למשל: בש"פ 3921/19 ח'לף נ' מ"י(4.7.2019); בש"פ 4535/19 עטייה נ' מ"י(6.8.2019)). מסקנתי היא, כי החיסיון מוצדק, וכי אין מדובר בחומר שהוא חיוני להגנת העותר. על פני הדברים, בזירות המתחייבת מאופי הטיעון, מעבר למידע שהועבר לידיעת העותר בפראפרזה שנמסרה לו, אין בחומר הסודי עוד מידע שיכול להועיל להגנתו. מכל מקום, האינטרס של בטחון המדינה בחיסוי החומר – גובר. אין בכך כדי לפגוע בהגנתו של העותר. מטבע הדברים, מפאת הסודיות, אין ניתן לפרט עוד.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ג באדר התש"פ (9.3.2020).

ש ו פ ט